

วิถีไทยในภูเก็ต

The Thai lifestyles in Phuket

ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

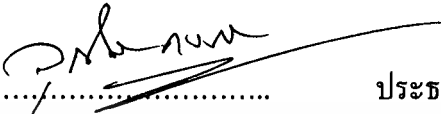
ปีการศึกษา 2557-2558

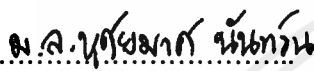
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

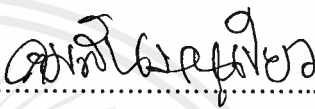
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

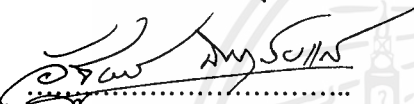
.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

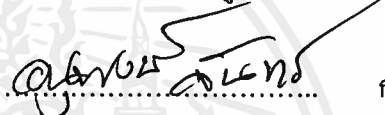
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

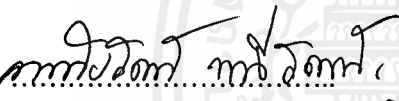

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

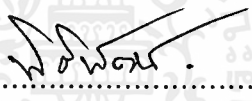

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล.บุศยมาศ นันทวัน)

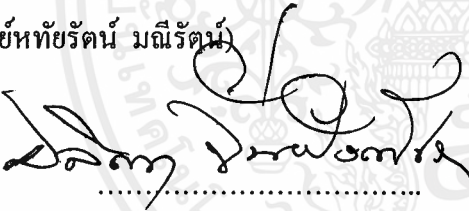

..... กรรมการ
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

..... กรรมการ
(อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

..... กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ จันทร)

..... กรรมการ
(อาจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

..... กรรมการ
(อาจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

..... กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันฝั่งเพชร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์อนุพงษ์ จันทร)

หัวข้อศิลปะนิพนธ์	วิถีไทยในภูเก็ต The Thai lifestyles in Phuket
ชื่อ	นาย กนต์ศักดิ์ สุระกุล
รหัสนักศึกษา	52020342
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2557 - 2558
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อนุพงษ์ จันทร์

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนถึงเรื่องราวของสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของวิถีชีวิตวัฒนธรรมของคนภูเก็ตในสมัยอดีต มีทั้งความงดงามของสถาปัตยกรรมแบบชิโน-โปรตุกีส ที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองความเรียบง่ายของสภาพแวดล้อมของผู้คนในอดีต อีกทั้งจังหวัดภูเก็ตมีความสวยงามทั้งทางด้านทรัพยากรทางทะเล สถานต่างๆที่สวยงาม ด้วยความที่จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวทำให้มีคนหลากหลายเชื้อชาติ วัฒนธรรม ประเพณีต่างๆที่หลากหลายเข้ามาสู่ตัวจังหวัดภูเก็ตจึงก่อให้เกิดการถ่ายเททางวัฒนธรรมที่เข้ามาผสมผสานกัน จึงก่อให้เกิดสถาปัตยกรรมสภาพแวดล้อม ที่ใหม่และเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปทำให้เกิดการแก่งแย่งแข่งขันเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ผู้คนต้องการจึงทำให้วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมค่อยๆจางหายไป ด้วยความสำนึกรักในท้องถิ่น จึงก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยนำเสนอเป็นผลงานจิตรกรรมไทยแบบประเพณีที่ได้รับอิทธิพลทางรูปทรงมาจากตัวละครหนังตะลุงมาสร้างผลงานศิลปะเกิดความรู้สึกที่เสียดสี ขบขันกับวัฒนธรรมที่ถูกถ่ายเทเข้ามาสู่ตัวจังหวัดภูเก็ต สะท้อนผ่านเรื่องราววิถีชีวิตและสภาพแวดล้อมภายใต้ชื่อหัวข้อ “วิถีไทยในภูเก็ต”

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดา มารดา ที่สนับสนุนในการศึกษา ทั้งร่างกายและแรงใจ จนข้าพเจ้าได้รับความสำเร็จในการศึกษา และคอยอบรมสั่งสอนข้าพเจ้าด้วยดีตลอดมาของการทำ ศิลปนิพนธ์ในเล่มนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านที่คอยอบรมสั่งสอนข้าพเจ้าเป็นอย่างดี ขอขอบคุณเพื่อนพี่น้องที่มีส่วนช่วยเหลือข้าพเจ้าจนผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าสำเร็จไปด้วยดี และข้าพเจ้าขอขอบคุณ อาจารย์อนุพงษ์จันทร์ ผู้ที่ควบคุมการทำศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้า ผู้คอยให้ คำปรึกษาในทุกๆด้าน และอาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชาศิลปกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในการ สร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าตลอดมา

กนต์ศักดิ์ สุระกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์	1
1.2 วัตถุประสงค์และแนวความคิดในการสร้างสรรค์	2
1.3 ขอบเขตการสร้างสรรค์	2
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์	3
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากสถาปัตยกรรม	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากวัฒนธรรม	7
2.3 อิทธิพลที่ได้รับทางศิลปกรรม	7
2.4 อิทธิพลจากศิลปิน	8
2.5 แนวความคิดในการสร้างสรรค์	11
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	12
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์	12
3.2 กระบวนการสร้างงาน	20
3.3 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างงาน	21
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	25
4.1 การวิเคราะห์ผลงานโดยรวม	25
4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ	26
4.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	26
บทที่ 5 บทสรุป	34
เอกสารอ้างอิง	35
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์	36
ประวัติผู้เขียน	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1. บริเวณถนนพังงา โรงแรมออนออน	4
2. ศาลเจ้าแสงธรรม ถนนพังงา	4
3. บริเวณถนนพังงา	5
4. บริเวณถนนพังงา	5
5. บริเวณป่าตอง	6
6. บริเวณซอยบางลา ป่าตอง	6
7. เก็บเกี่ยว 1	9
8. เก็บเกี่ยว 2	9
9. หมู่บ้านรูสะมิแล	10
10. สามจังหวัดชายแดนใต้แผ่นดินไทย	11
11. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 1	12
12. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 2	13
13. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 3	13
14. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 4	14
15. ภาพร่างชุดที่ 1 ที่ได้ประกอบสร้างขึ้นมาใหม่	14
16. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 1	15
17. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 2	15
18. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 3	16
19. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 4	16
20. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3	17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

รูปที่	หน้า
21. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 1	18
22. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 2	19
23. ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ที่ถูกนำมาประกอบสร้างเพื่อความสมบูรณ์ของ องค์ประกอบศิลป์	20
24. ขั้นตอนการถอดลายเส้น	22
25. ขั้นตอนเตรียมการลอกลาย	22
26. ขั้นตอนการลอกลาย	23
27. ขั้นตอนการลงสีสภาพโดยรวม	23
28. ขั้นตอนการตัดเส้น	24
29. ขั้นตอนการลงลายละเอียด	24
30. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืน	27
31. ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดแย้ง	28
32. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล	29
33. ภาพแสดงการวิเคราะห์สัดส่วน	30
34. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลาย	31
35. ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเด่น	32
36. การแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว	33
37. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1	37
38. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	38
39. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	39
40. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ในยุคสมัยนี้ เป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรม ที่ผสมกลมกลืนกันของทั้ง วัฒนธรรมที่มีอยู่ดั้งเดิมกับวัฒนธรรมสมัยใหม่ ทำให้เกิดการผสมผสานกันตัวของสิ่งต่างๆ ในวิถีชีวิตสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าเติบโตมีทั้งความสนุกสนานความมีชีวิตชีวาเกิดอารมณ์ความรู้สึกที่งดงามภายใต้พื้นที่ ข้าพเจ้าจึงใช้สิ่งที่มีอยู่เหล่านั้นเกิดเป็นแรงบันดาลใจเป็นความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างงานศิลปะโดยอาศัยข้อมูลต่างๆ จากพื้นที่จังหวัดภูเก็ตมาสร้างสรรค์ผลงาน โดยนำเสนอเป็นผลงานจิตรกรรมไทยแบบประเพณีที่สะท้อนวิถีชีวิตและสภาพสังคมของคนภูเก็ตในปัจจุบัน

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ความประทับใจในความเก่าแก่ของเมืองภูเก็ตที่เคยอาศัยซึ่งเป็นศูนย์กลางการค้าของเมือง มีอาคารแบบชิโน-โปรตุกีสอันวิจิตรเรียงรายอยู่มากที่สุดประการหนึ่งและสำนึกตระหนักถึงคุณค่าแห่งอดีตของกลุ่มผู้สนใจประวัติศาสตร์เมืองภูเก็ตที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมสังคมและวัฒนธรรมที่มีอยู่จึงมองเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่เกิดขึ้นภายในของสังคม วิถี ชีวิต ความเชื่อ ความเป็นอยู่ของมนุษย์ ที่มาควบคู่กับการแปรเปลี่ยนของสภาพแวดล้อมในสังคมที่เคยอาศัย ความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นเมืองภูเก็ต ที่ภายในท้องถิ่นนั้นมีทั้งความหลากหลาย ทางด้านเชื้อชาติ ทางด้านภาษา ทางด้านวัฒนธรรม การผสมผสานกันของวิถีชีวิตและวัฒนธรรม แต่ก็สามารถผสมกลมกลืนกันได้อย่างลงเกิดเป็นการหลอมรวมความเชื่อการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างการผสมผสานทางด้านวัฒนธรรมและสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้น และ ในการพัฒนาและรักษาสภาพแวดล้อมอย่างยั่งยืนเพื่อบอกเล่าถึงวิถีชีวิตของผู้คนเมืองเก่า นำเอาวิถีชีวิตวัฒนธรรมในอดีตของบรรพบุรุษมาเป็นตัวอย่างในการหลอมรวมให้เกิดชีวิตชีวาเกิดความงดงามภายใต้สภาพแวดล้อมทั้งเก่าและใหม่ โดยข้าพเจ้าได้หยิบยืมรูปแบบต่างๆ ในสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ เช่น รูปทรงตึกชิโน-โปรตุกีส ของเมืองเก่าอาคารแบบเก่า และอาคารห้างร้านแบบใหม่รวมทั้งความหลากหลายของผู้คนที่เข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองภูเก็ตทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยว นำมาถ่ายทอดสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะเพื่อบอกเล่าเรื่องราววิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในภูเก็ตปัจจุบันผ่านรูปแบบผลงานจิตรกรรมไทยแบบประเพณี เพื่อสะท้อนความรู้สึกนึกคิดส่วนตัวผ่านเอกลักษณ์ใหม่ของตัวละครที่ได้แรงบันดาลใจมาจากหนังตะลุง ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญกับคุณค่าของศิลปะที่มีลักษณะเฉพาะถิ่น สู่การนำเสนองานจิตรกรรมไทยแบบประเพณีที่มีลักษณะเฉพาะด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอเนื้อหาเรื่องราววิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในจังหวัดภูเก็ต ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมเกิดการผสมผสานของวัฒนธรรมเก่า-ใหม่ ที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตของผู้คนในยุคปัจจุบัน

1.2.2 ข้าพเจ้าต้องการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในรูปแบบไทยประเพณี ที่สะท้อนเนื้อหาเรื่องราววิถีชีวิตของคนในจังหวัดภูเก็ต

1.2.3 ข้าพเจ้าต้องการให้เกิดสำนึกรักถิ่นฐานบ้านเกิดและวัฒนธรรมดั้งเดิมของท้องถิ่น

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1.3.1 ข้าพเจ้าใช้เนื้อหาเรื่องราวจากวิถีชีวิตของผู้คนในจังหวัดภูเก็ตมาสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรม

1.3.2 ข้าพเจ้านำเสนอเป็นผลงานจิตรกรรมไทยแบบประเพณี โดยใช้เทคนิคการเขียนสีอะครีลิคจำนวน 4 ชั้น

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ในสถานะของยุคปัจจุบันนี้ความเป็นอยู่ของมนุษย์ที่มาควบคุมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป จากเดิม วิธีความเชื่อ ความเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่นของข้าพเจ้าที่ได้อาศัยอยู่นั้น ได้ส่งผลกระทบต่อ การรับรู้ในการดำเนินชีวิตที่มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม แต่ก็สามารถผสมกลมกลืนกัน ความเป็นเอกลักษณ์ของตัวอาคารที่ข้าพเจ้าเคยพบเห็น และสภาพแวดล้อมต่างๆรอบตัวที่กำลังถูก เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาแต่ก็ยังคงหลงเหลือให้เห็นได้โดยทั่วไป การที่ข้าพเจ้าเติบโตในความ เปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ นั้น ไม่ว่าจะเป็นทั้งอาคารสถาปัตยกรรมต่างๆ ความหลากหลายของเชื้อชาติ การผสมผสานของสิ่งต่างๆรอบตัวไม่ว่าจะเป็น ภาษา วัฒนธรรม ประเพณี ซึ่งทำให้สถานที่ดั้งเดิม หายมได้ยากขึ้น

ข้าพเจ้าจึงอยากสะท้อนออกมาเป็นอารมณ์ขันปนเสียดสีต่อความเปลี่ยนแปลงในสิ่ง เหล่านั้นเพื่อให้เกิดถึงการตระหนักถึงคุณค่าของสิ่งต่างๆที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา เป็น ผลงานจิตรกรรมไทยในรูปแบบประเพณี โดยได้รับอิทธิพลจากสิ่งต่างๆเหล่านี้คือ

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากสภาพแวดล้อมในเมืองภูเก็ต

อิทธิพลที่ได้รับจากสถาปัตยกรรมแบบซิโน-โปรตุเกส (อังกฤษ: Sino-Portuguese) คือ รูปแบบของสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานระหว่างตะวันออกและ ตะวันตกที่สะท้อนให้เห็นถึงความ มั่งคั่งของภูเก็ตในสมัยอดีต อาคารเหล่านี้บอกเล่าอะไรมากมาย ทั้งภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคม เชื้อชาติของผู้คนที่มาอาศัยเมื่อยุคสมัยเปลี่ยน ไปการเข้ามาของวัฒนธรรมที่เข้ามาผสมผสานถ่ายเท ในตัวจังหวัดภูเก็ตจึงทำให้เกิดรูปแบบของอาคารทางสถาปัตยกรรมแบบร่วมสมัยเข้ามามีทั้งตัวของ รูปทรงอาคารที่เป็นกระจกหน้าต่างแบบประตูปานสวิง/คู่ รูปทรงของร้านค้า ร้านอาหารแบบ สมัยใหม่ที่มีการออกแบบตกแต่งร้านให้มีบรรยากาศให้เหมาะสมกับท้องถิ่นในปัจจุบันเพื่อให้มี สีสันลวดลายจากการตกแต่งด้วยวัสดุภายในและเครื่องใช้อำนวยความสะดวกแก่ผู้ให้บริการและ ผู้ใช้บริการจึงทำเมืองภูเก็ตนั้นซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไปตามยุคสมัยก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการถ่ายทอดสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันภายในพื้นที่ท้องถิ่นมาผสมผสานร่วมกับ รูปทรงของอาคารสถานที่แบบเก่ากับอาคารยุคใหม่นำมาถ่ายทอดให้เกิดเป็นงานจิตรกรรม โดยใช้ วิธีการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมไทยแบบประเพณี

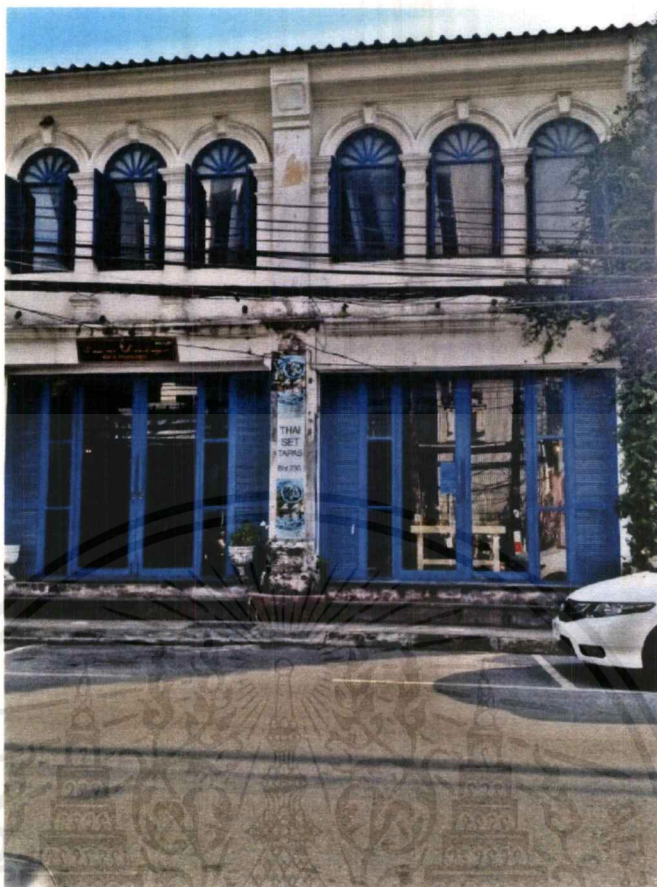

รูปที่1 บริเวณถนนพังงา โรงแรมออนอน

รูปที่2 ศาลเจ้าแสงธรรม ถนนพังงา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่3 รูปทรงของอาคารถนนพังงา

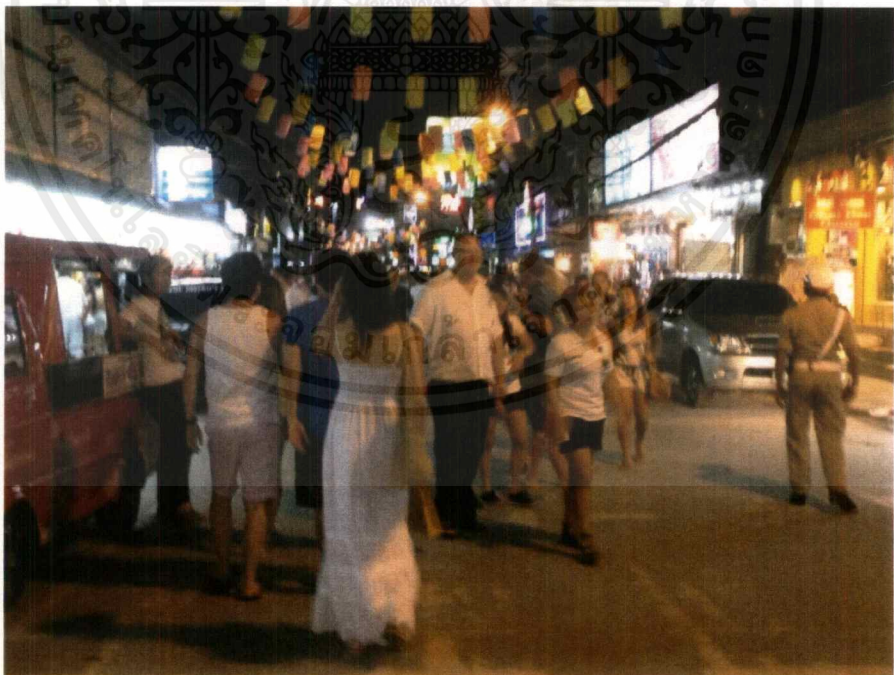

รูปที่4 รูปทรงของอาคารแบบเก่าบริเวณถนนกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5 รูปทรงของร้านอาหารแบบสมัยใหม่ บริเวณป่าตอง

รูปที่ 6 บริเวณซอยบางลา ป่าตอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากหนังตะลุง

หนังตะลุง คือ ศิลปะการแสดงประจำท้องถิ่นอย่างหนึ่งของภาคใต้ เป็นการเล่าเรื่องราวที่ผูกร้อยเป็นนิยาย ดำเนินเรื่องด้วยบทร้อยกรองที่ขับร้องเป็นสำเนียงท้องถิ่น หรือที่เรียกกันว่าการ "ว่าบท" มีบทสนทนาแทรกเป็นระยะ และใช้การแสดงเงาบนจอผ้าเป็นสิ่งดึงดูดสายตาของผู้ชม ซึ่งการว่าบท การสนทนา และการแสดงเงา นี้ นายหนังตะลุงเป็นคนแสดงเองทั้งหมดหนังตะลุงเป็นมหรสพที่นิยมแพร่หลายอย่างยิ่งมาเป็นเวลานาน โดยเฉพาะในยุคสมัยก่อนที่จะมีไฟฟ้าใช้กันทั่วถึงทุกหมู่บ้านอย่างในปัจจุบัน หนังตะลุงแสดงได้ทั้งในงานบุญและงานศพ ดังนั้นงานวัด งานศพ หรืองานเฉลิมฉลองที่สำคัญจึงมักมีหนังตะลุงมาแสดงให้ชมด้วยเสมอปัจจุบัน ได้มีการส่งเสริมการอนุรักษ์และสืบทอดศิลปะการแสดงหนังตะลุงให้แก่ชนรุ่นหลังเพื่อรักษามรดกทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่านี้ให้คงอยู่สืบไป

ซึ่งตัวหนังตะลุงเอง มีทั้งความอ่อนช้อย สวยงาม ประณีต อารมณ์ขันปนความเสียดสีซึ่งเหมาะกับสภาพแวดล้อมของผู้คนในปัจจุบันจึงนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างตัวละครที่สะท้อนและความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ต

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากงานจิตรกรรมไทยแบบประเพณี

กรรมวิธีการเขียนภาพจิตรกรรมไทยมีแบบแผนกำหนดหลายชั้นตอน ทุกชั้นตอนมีวิธีปฏิบัติอย่างสุขุมเคร่งครัด นอกจากช่างฝีมือช่างเขียนที่ต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอแล้ว ช่างต้องสันทัดในกรรมวิธีการสร้างด้วยการเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนังเสมือนเป็นงานยุ่งยากซับซ้อนขึ้นอยู่กับเวลา ปัจจุบันการเขียนศิลปกรรมลักษณะนี้หาผู้สืบทอดได้ค่อนข้างน้อย ทำให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการเขียนจิตรกรรมไทยเกือบสูญสิ้น โชคดีมีผู้สนใจจดจำความรู้เหล่านี้ไว้ นำคำรับคำราที่บันทึกและบอกเล่ามาปฏิบัติ จึงสามารถเป็นแนวทางสืบทอดการเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนังได้อย่างดี

2.3.1 อิทธิพลทางองค์ประกอบศิลป์ในงานจิตรกรรมไทยแบบประเพณี

การวางภาพรูปแบบมุมมองแบบไทย เรียกว่า ตานกมอง (Bird's eye view) ในแบบประเพณีโบราณ นำมาผสมผสานกับมุมมองแบบตะวันตก ใช้เหตุการณ์กับกลุ่มบุคคล และเรื่องราวเป็นตัวเชื่อมโยงของภาพจิตรกรรม ใช้รูปแบบการเชื่อมโยงเหตุการณ์กับกลุ่มบุคคล ขนาด สัดส่วนของสถาปัตยกรรม ต้นไม้ บุคคลในทุกระดับของภาพจะมีขนาดเท่าเทียมกันตามแบบแผนของจิตรกรรมแบบไทยประเพณีไม่เน้นขนาดระยะ ใกล้ ไกล

2.3.2 อิทธิพลจากลายเส้นแบบไทยในงานจิตรกรรมไทยแบบประเพณี

เส้นในงานจิตรกรรมจะใช้การตัดเส้นแบบไทย เป็นตัวเชื่อมเรื่องเหตุการณ์ของรูปทรงของสภาพแวดล้อม เช่นเดียวกับภาพจิตรกรรมแบบประเพณีในอดีต ภาพของต้นไม้ สถาปัตยกรรม กำแพง บุคคล การแบ่งเหตุการณ์ของภาพ แต่มีการใช้“เส้นทัศนียวิทยา” (Perspective) ตามหลักการของตะวันตก ที่สายตามองเห็นตามปกติเข้ามาผสมกับลายเส้นแบบไทยประเพณีซึ่งการตัดแบบนั้นเส้นไทยนั้นจะเน้นเรื่องราวของ วัตถุ สิ่งแวดล้อมและน้ำหนักในงานก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวต่างๆของภาพรวมในงานจิตรกรรม

2.3.3 อิทธิพลทางการใช้สีในงานจิตรกรรมไทยแบบประเพณี

การใช้โครงสีส่วนรวม (Tonality of colour) เป็น โครงสี น้ำตาล สีเทา สีทอง เชื่อมต่อกันทั้งภาพ เป็น โครงสีในจิตรกรรมที่เชื่อมโยงกับ โครงสีดั้งเดิม การระบายสี แสงเงา บนสถาปัตยกรรม บนต้นไม้ ในธรรมชาติ และในบุคคลมีการใช้น้ำหนักและแสงเงาในบางส่วน แต่เน้นน้ำหนักที่ใช้การตัดเส้นเป็นหลักใหญ่ของภาพ เพื่อสืบสานพัฒนาแนวทางการตัดเส้นในแบบจิตรกรรมไทย

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้า นำเสนอผ่านรูปแบบวิธีการเขียนภาพจิตรกรรมไทยโบราณ มาผสมผสานกับหลักทฤษฎีแบบตะวันตก ใช้หลักการทางทัศนศิลป์ เน้นองค์ประกอบ เส้น สี จนเป็นลักษณะงานเฉพาะตน

2.4 อิทธิพลจากศิลปิน

2.4.1 พรชัย ใจมา

พรชัย ใจมานั้นสร้างสรรค์ผลงาน สะท้อนเรื่องราว ความหลากหลายทางวิถีชีวิต และวัฒนธรรม สภาพแวดล้อม การใช้ชีวิตของคนในพื้นที่ทางล้านนา มาถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานจิตรกรรมแบบไทยประเพณีซึ่งพรชัยใจมาได้รับอิทธิพลเรื่องเส้นจากงานในสมัยอยุธยาเป็นหลักนำมาเป็นสื่อในการถ่ายทอดผลงาน ข้าพเจ้าได้ศึกษาเรื่องเส้นในงานของ พรชัย ใจมา เพราะในงานจิตรกรรมไทยแบบประเพณีนั้น ต้องมีการตัดเส้นเพื่อให้เกิด รูปทรงของสิ่งต่างๆ ทำให้เกิดความต่อเนื่องของเรื่องราวโดยเส้นของ พรชัย ใจมา เป็นเส้นที่มีความอ่อนช้อยเคลื่อนไหวตามแบบล้านนา อารมณ์ความรู้สึกโทนสีนั้นเป็นโทนสีที่สว่าง สดใส โดยมีการลงสีบางๆ เพื่อให้เกิดความลงตัวองงาน ส่วนเรื่องน้ำหนักนั้นเกิดจากการใช้สีโทนต่างๆกันทำมาให้น้ำหนักจึงทำให้เกิดการกลมกลืนสนุกสนาน มีชีวิตชีวา ผ่านส่วนที่สำคัญก่อเกิดอารมณ์ความรู้สึกรูปทรงที่มองเห็นตามธรรมชาติเป็นหลักแล้วเป็นนำมาตัดแปลงให้เป็นรูปทรงในลักษณะ 2 มิติตามแบบอุดมคติของงานจิตรกรรมไทยแบบประเพณี

รูปที่ 7 ชื่อภาพ เก็บเกี่ยว 1

รูปที่ 8 ชื่อภาพ เก็บเกี่ยว 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

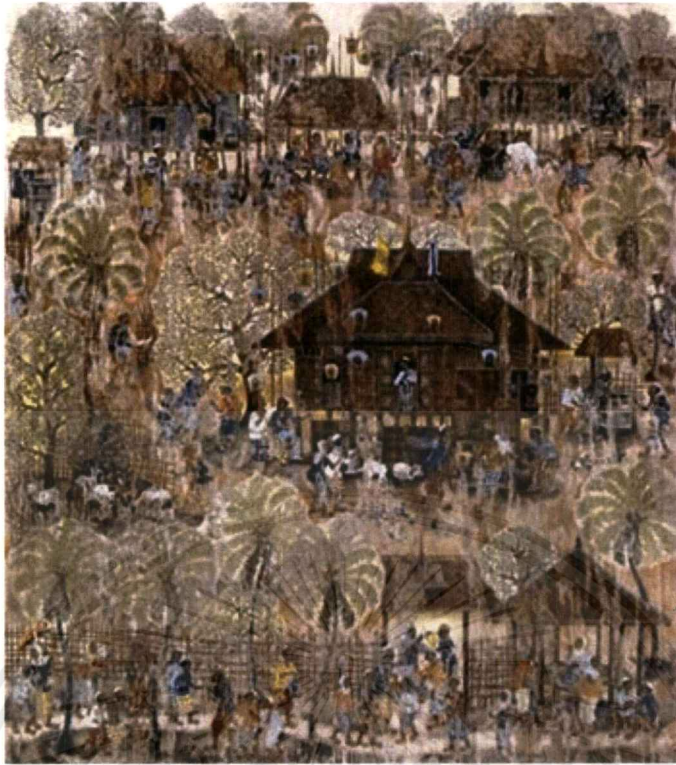
2.4.2 ศิริชัย พุ่มมาก

ศิริชัย พุ่มมาก สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมไทยแนวประเพณี ซึ่งมีลักษณะเฉพาะตนมีการหล่อหลอมปรับเปลี่ยนแสดงถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้คน ที่มีลักษณะแตกต่างและลักษณะร่วมกันอย่างน่าสนใจ สะท้อนถึงวิถีชีวิตที่กลมกลืนของผู้คนในภาคใต้ปัจจุบันออกมาได้อย่างน่าสนใจ แต่คงไว้ซึ่งลักษณะของจิตรกรรมไทย ซึ่งงานของศิริชัย นั้น ข้าพเจ้าได้แนวความคิดที่เกี่ยวกับเรื่องของวัฒนธรรมประเพณี การดำเนินชีวิตของผู้คน อาทิ เครื่องแต่งกาย อาคารทางสถาปัตยกรรม การศึกษาสภาพแวดล้อมและธรรมชาติ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่มียู่จริงในธรรมชาติ ข้าพเจ้าได้ศึกษาเกี่ยวกับการวาดเส้น ของศิริชัย พุ่มมาก โดยเฉพาะการวาดเส้นของผู้คนที่ให้ความรู้สึกมีชีวิตชีวา ที่สามารถแสดงออกถึงอารมณ์ต่างๆ ของผู้คนที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติได้

รูปที่ 9 หมู่บ้านรูสะมิแล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่10สามจังหวัดชายแดนใต้แผ่นดินไทย

2.5 แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนถึงสภาพแวดล้อมภายในจังหวัดภูเก็ตทั้งทางด้านวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ วิถีชีวิตดั้งเดิมที่เรียบง่ายและการเข้ามาของผู้คนต่างถิ่น ต่างเชื้อชาติ และวัฒนธรรมที่เข้ามา มีอิทธิพลต่อสภาพแวดล้อมดั้งเดิมที่มีอยู่ก่อนแล้ว จึงทำให้เกิดการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมเกิดการผสมผสานกันของวัฒนธรรมเก่าและใหม่ขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในความงามของสถาปัตยกรรมแบบซิโน-โปตุเกสที่แสดงถึงความรุ่งเรืองในอดีตทางการค้าของคนภูเก็ตในซึ่งในปัจจุบันสิ่งต่างๆเหล่านั้นกำลังจะถูกผสมเข้ากับความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปตามกาลเวลา ไม่ว่าจะเป็นรูปทรงของอาคารแบบสมัยใหม่ วิถีชีวิตที่ต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนเองต้องการ การแก่งแย่งกันในการดำเนินชีวิตซึ่งสิ่งเหล่านี้เองทำให้ความเรียบง่ายทาง วัฒนธรรมที่ดีงามกำลังค่อยๆเลือนหายไป เพื่อก่อให้เกิดสำนึกรักในถิ่นฐานบ้านเกิด จึงก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการใช้ตัวละครหลังตะลุงซึ่งเป็นตัวละครพื้นบ้าน ที่มีอารมณ์ขันปนเสียดสี มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างรูปทรงในผลงานจิตรกรรมของตัวเอง เพื่อสะท้อนเรื่องราวของวิถีชีวิตและสภาพแวดล้อมของเมืองภูเก็ตเอาไว้ ผ่านรูปแบบผลงานจิตรกรรมแบบประเพณี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

การสร้างสรรคศิลป์ในชุดนี้ได้นำเอาข้อมูลจากที่ประทับใจ ทั้งข้อมูลจากสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นที่ได้เติบโตและได้สัมผัสมาในวัยเด็ก นอกจากข้อมูลแล้ว ข้าพเจ้าได้นำมาผสมผสานกับสื่อข้อมูลจากชีวิตที่ได้พบเจอในสังคมเมืองที่เกิดการเปลี่ยนแปลง หลอมรวมของวัฒนธรรมและ วิถีชีวิตที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมสำคัญกับชีวิตของคนรุ่นใหม่เป็นอย่างมาก นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากสื่อและหนังสือต่างๆอันเป็นประโยชน์ที่จะทำให้ข้อมูลและรูปแบบของผลงานเด่นชัดขึ้นเพื่อที่จะสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นรอบตัว โดยนำเสนอออกมาในรูปแบบของการผสมผสานวัฒนธรรมประเพณีของยุคสมัยออกมาเป็นผลงานจิตรกรรมไทยแบบประเพณี

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์

3.1.1 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชุดที่ 1

รูปที่ 11 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 12 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 2

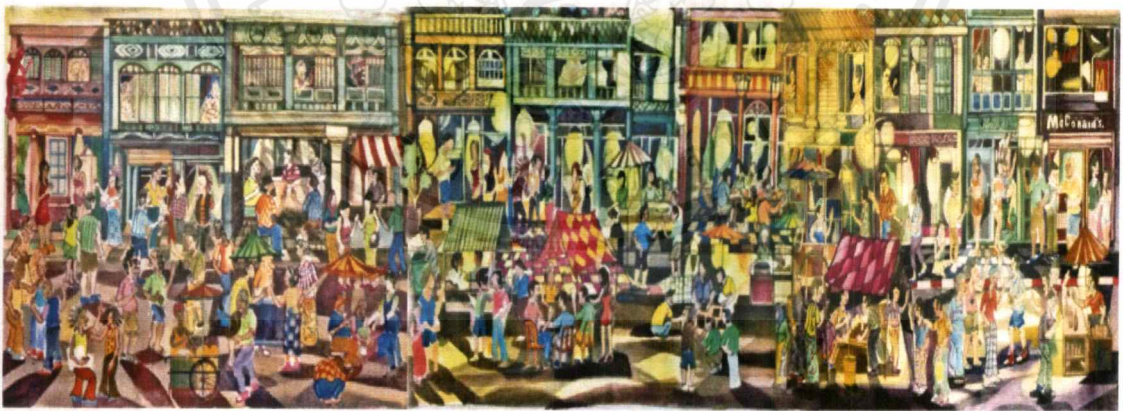
รูปที่ 13 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

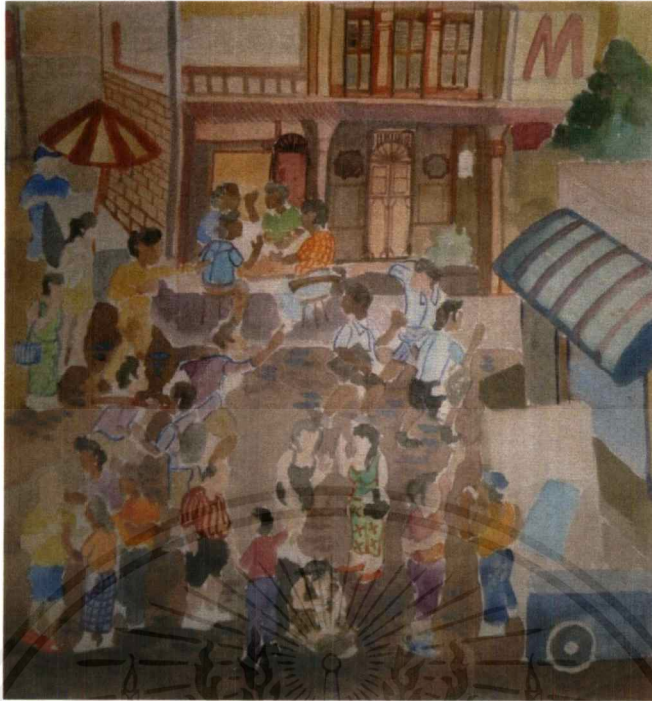
รูปที่ 14 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 4

ข้าพเจ้าได้ทำการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 1 โดยการนำภาพร่างชั้นที่ 1 ชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 มาทำการเชื่อมต่อกันเพื่อให้เกิดองค์ประกอบโดยรวมขึ้นมาใหม่ที่เนื้อหาเรื่องราว ในภาพให้เกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และนำมาขยายเป็นผลงานจริง

รูปที่ 15 ภาพร่างชุดที่ 1 ที่ได้ประกอบสร้างขึ้นมาใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 18 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 3

รูปที่ 19 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 4

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 2 สร้างสรรค์เป็นผลงานจริงเนื่องจากความสมบูรณ์ของ
 ภายนอกประกอบโครงสร้าง รูปทรง โครงสร้างของสถาปัตยกรรม ที่มารองรับกับกลุ่มคนตัวละคร
 แต่ในส่วนรายละเอียดของภาพร่างนั้นยังมีส่วนที่ยังขาดหายไปบ้างแต่จะถูกเติมเต็มลงในการ
 สร้างสรรค์ผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 22 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 23 นำภาพร่างชิ้นที่ 1 และ 2 มาต่อกันเพื่อความสมบูรณ์ขององค์ประกอบภาพ

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 นี้ ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 1 และ ชิ้นที่ 2 มาต่อรวมกันเพื่อเติมเต็มในส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ได้ถูกพัฒนาขึ้นด้วยการเพิ่มของชุดสีที่เป็นสีทองสีมุกในเฉดต่างๆ เพื่อให้ผลงานดูโดดเด่น แต่ยังคงต้องพัฒนาในด้านรายละเอียดต่างๆ ทั้งตัวละคร สิ่งของ สภาพแวดล้อมและรายละเอียดตามลักษณะของสถาปัตยกรรม

3.2 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

3.2.1 ฟ้าใบ

3.2.2 ไม้สำหรับทำเฟรม

3.2.3 ยาทาเล็บ

3.2.4 สีอะคริลิก

3.2.5 ดินสอสี ปากกา

3.2.6 แปรงทาสี พู่กัน จานสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

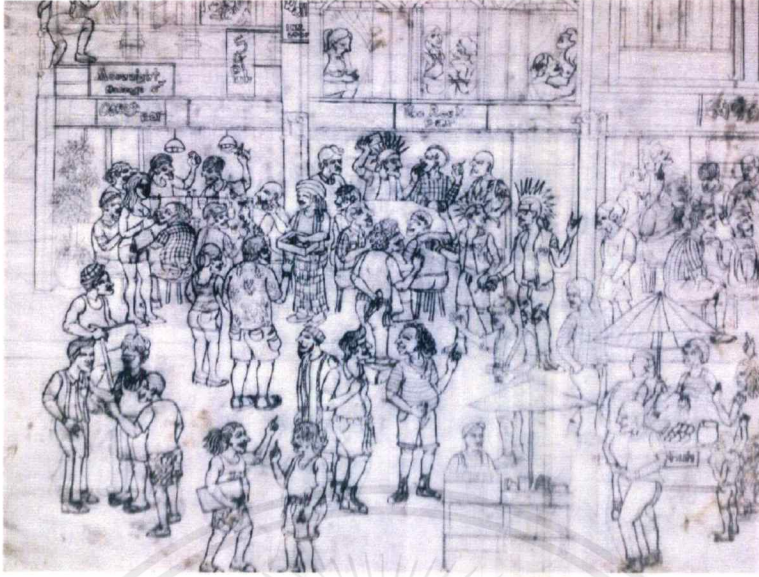
ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลจากสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่ออินเทอร์เน็ต หนังสือต่าง การลงพื้นที่จริง การเก็บข้อมูลจากสถานที่จริงภายในท้องถิ่นที่เคยอาศัยในวัยเยาว์ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ นำมาประกอบเป็นแบบร่างภาพศิลปนิพนธ์ลงบนกระดาษสเก็ต พร้อมทั้งใส่ข้อมูลที่ได้ศึกษาค้นคว้ามา เช่นการหีบหีบตัวละครต่างๆของศิลปะพื้นบ้านที่เรียกว่าหนังตะลุงมาถอดแบบเป็นงาน2มิติภายใต้ภาษาของจิตรกรรมการหีบเอาเรื่องราวทางสภาพแวดล้อมต่างๆมาถอดแบบใส่ลงไปในการร่างศิลปนิพนธ์ได้ดังนี้

3.3.1 ขั้นตอนการทำภาพร่างในตอนแรกของการสร้างสรรค์ผลงานนั้นคือการศึกษาหารูปแบบภายใต้การนำข้อมูลต่างๆจากรูปถ่ายและสื่อต่างๆมาถอดแบบจากสภาพแวดล้อมภายในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตเพื่อหาองค์ประกอบศิลป์จึงนำมาทำเป็นสเก็ตผลงานภาพร่าง

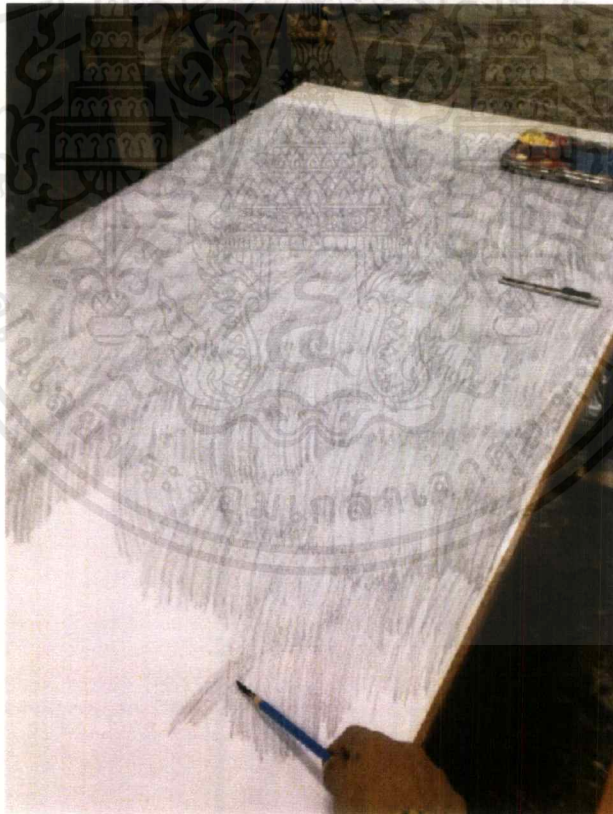
3.3.2วิธีในการขยายภาพร่างนั้นได้เริ่มการขยายผลงานที่เสร็จจากแบบของภาพร่างที่สมบูรณ์นั้นไม่ว่าจะเป็น ทางด้านองค์ประกอบ สถาปัตยกรรม ธรรมชาติ กลุ่มคนจะต้องสัมพันธ์กันโดยได้ใช้ดินสอEEในการถอดลายเส้นลงบนแบบที่ขยายแล้วจากนั้นจึงทำการร่างลงบนเฟรมผ้าใบ

3.3.3 ขั้นตอนการลงสีเมื่อทำการถอดลายเส้นลงบนเฟรมเสร็จจากนั้นจึงวางแผนในการลงสีโดยรวมๆก่อนจากนั้นจึงลงสีในส่วนที่เป็นสถาปัตยกรรม พื้นหลัง ธรรมชาติ กลุ่มคน สีจะต้องสัมพันธ์สอดคล้องกันเพื่อให้ภาพรวมดูแล้วมีเอกภาพ

3.3.4 ในขั้นตอนเก็บรายละเอียดต่างๆจึงทำการลงน้ำหนักในรายละเอียดต่างๆ ดำเนินการเขียนเสื้อผ้าผิวกาย ให้มีเอกลักษณ์ในความร่วมสมัย สุดท้ายลงลายละเอียดในส่วนลวดลายและตัดเส้นให้ภาพมีความสมบูรณ์

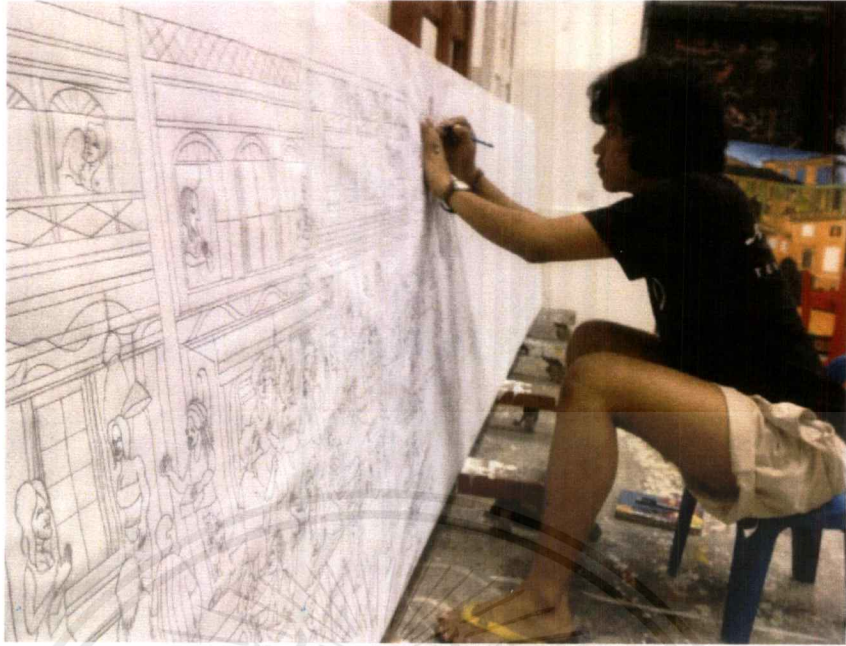

รูปที่ 24 ขั้นตอนการถอดลายเส้น

รูปที่ 25 ขั้นตอนเตรียมการลอกลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

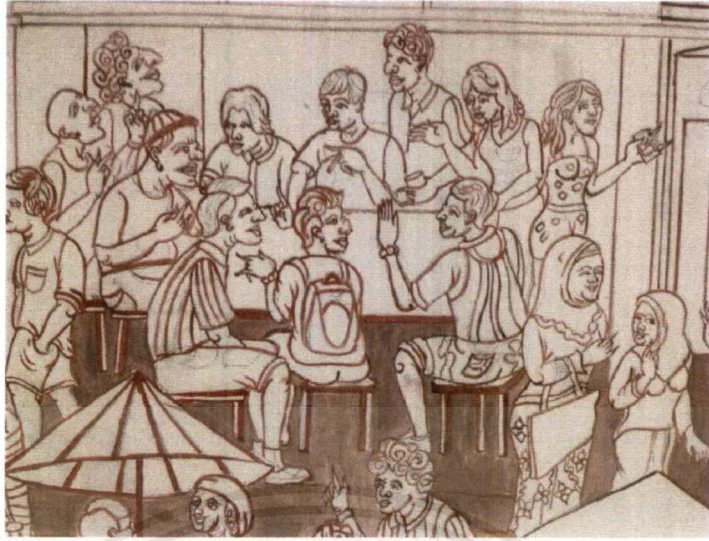

รูปที่26ขั้นตอนการลอกลาย

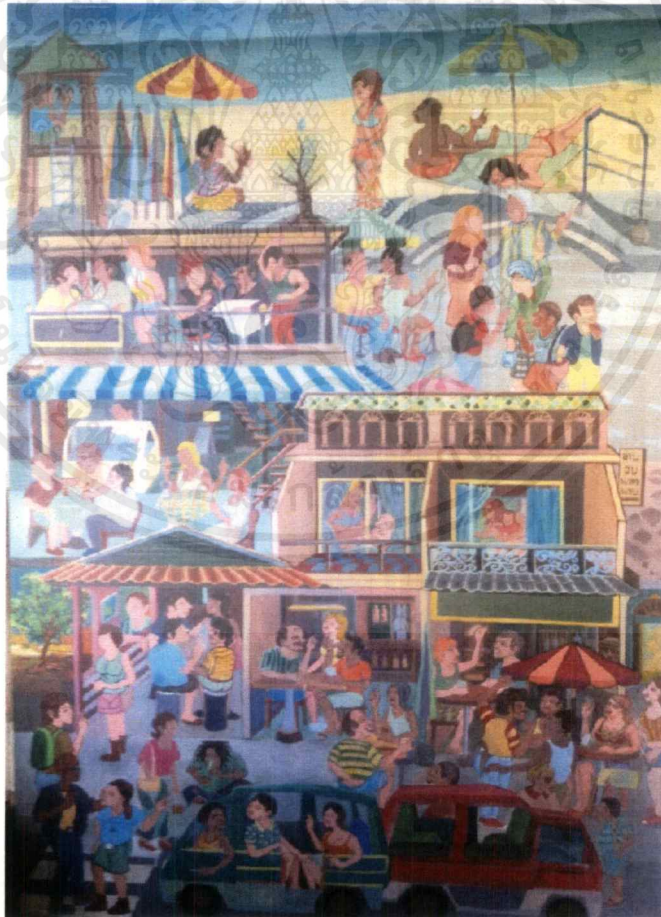

รูปที่27ขั้นตอนการลงสีสภาพโดยรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 28 ขั้นตอนการตัดเส้น

รูปที่ 29 ขั้นตอนการลงรายละเอียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

4.1 การวิเคราะห์ผลงานโดยรวม

4.1.1 การวิเคราะห์เรื่องราว (Subject)

หัวข้อ “วิถีไทยในภูเก็ต” (The Thai lifestyles in Phuket) ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจความเก่าแก่ของเมืองภูเก็ตที่ซึ่งเคยเป็นศูนย์กลางการค้าของเมือง มีอาคารแบบชิโน-โปรตุเกสอันวิจิตรเรียงรายอยู่มากมายที่สุดประการหนึ่งและสำนึกคุณค่าแห่งอดีตของกลุ่มคนผู้สนใจประวัติศาสตร์เมืองภูเก็ต ที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมสังคมและวัฒนธรรมที่มีอยู่ ข้าพเจ้ามองเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่เกิดขึ้นภายในสังคม วิถีชีวิต ความเชื่อ และความเป็นอยู่ของมนุษย์ที่มาควบคู่กับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในสังคมที่เคยอาศัย ความเป็นเอกลักษณ์พื้นเมืองภายในท้องถิ่นนั้นมีความหลากหลาย ทางด้านเชื้อชาติ ภาษาและทางด้านวัฒนธรรม การผสมผสานกันของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมต่างๆสามารถผสมกลมกลืนกันได้อย่างลงตัวมีทั้งความสนุกสนาน ความร่วมสมัยที่เกิดขึ้นภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่างๆ

4.1.2 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content)

ในสภาพสังคมความเจริญได้เข้ามาอย่างรวดเร็ว ข้าพเจ้ามองเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในการใช้ชีวิตประจำวันของคนในปัจจุบันที่อยู่ท่ามกลางสังคมเมือง แตกต่างกับการใช้ชีวิตกับคนในอดีตอย่างมากความเจริญเหล่านี้นำมาซึ่งความสะดวกสบายจนทำให้มนุษย์ต้องขวนขวายให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการ จนหลงลืมภูมิปัญญาและวัฒนธรรมแบบเก่าๆที่คนในยุคเก่าได้สืบทอดกันมาอย่างดี ข้าพเจ้าเติบโตมาในสังคมปัจจุบัน ที่เรียกได้ว่าเป็นสังคมแบบ ร่วมสมัย เป็นสังคมที่ผสมผสานวัฒนธรรมประเพณีให้อยู่ร่วมกันได้อย่างลงตัวของวัฒนธรรมแบบเก่าๆกับความ เป็นสมัยใหม่ที่เข้ามาซึ่งสังคมในประเทศไทยเราก็มีประเพณีและวัฒนธรรมรวมถึงภูมิปัญญาต่างๆ ที่หลายคนหลายประเทศได้ยอมรับถึงคุณค่า ความสวยงามในวัฒนธรรมที่มีมาตั้งแต่โบราณซึ่งสิ่งเหล่านี้กำลังจะสูญหายไปตามกาลเวลา

4.1.3 การวิเคราะห์ การแสดงออก (Expression)

ผลงานของข้าพเจ้าทุกชิ้นเป็นการแสดงออกในลักษณะของงานจิตรกรรมไทยแบบ ประเพณี ซึ่งได้นำเอาลักษณะดั้งเดิมของจิตรกรรมไทยแนวประเพณีมาประยุกต์เข้ากับเนื้อหา เรื่องราวของทางสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ของผู้คนในยุคปัจจุบัน สร้างสรรค์ผลงานออกมา ก่อให้เกิดลักษณะเล่าเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ

4.2.1 รูปทรง (Form)

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้ลักษณะของ สถาปัตยกรรม ชิโน – โปรตุเกส ภายใต้สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันมีทั้งตึกสมัยใหม่มาผสมผสานกันและลักษณะตัวละครพื้นบ้าน ที่เรียกว่าหนังตะลุง มาตัดทอนให้รูปทรงให้เป็นลักษณะตัวละครแบบไทย โดยแต่ละกลุ่มบุคคลมีสัดส่วนถูกต้องตามหลักแบบศิลปะไทยได้นำมาเชื่อมโยงกับรูปทรงของสถานที่ สิ่งแวดล้อม ชีวิตความเป็นอยู่ที่มีความหลากหลายภายในท้องถิ่น

4.2.2 เส้น (Line)

การใช้เส้น เป็นตัวเชื่อมเหตุการณ์หลายละเอียดต่างๆ แบ่งเป็นรูปทรงของสภาพแวดล้อมในพื้นที่ แต่มีหลักการใช้ “เส้นทัศนียวิทยา”(Perspective) ตามหลักการของตะวันตกเข้ามาผสมผสานกัน โดยได้รับอิทธิพลจากการตัดเส้นในศิลปะไทยแบบประเพณีเพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวภายในตัวงานการตัดเส้นแบบไทยนั้นเป็นตัวบ่งบอกถึงลักษณะไม่ว่าจะเป็นสิ่งของ ตัวบุคคล อาคารและรูปทรงต่างๆมุ่งเน้นการเชื่อมโยงของลายเส้นของภาพจิตรกรรมแบบประเพณี

4.2.3 สี (Color)

การใช้โครงสีส่วนรวม (Tonality of colour) เป็น โครงสี สีฟ้า สีม่วง สีเขียว สีทอง สีเทา เชื่อมต่อกันทั้งภาพ เป็น โครงสีในจิตรกรรมที่เชื่อมโยงกับ โครงสีของจิตรกรรมดั้งเดิมอยู่แต่ได้นำมาประยุกต์เข้ากับข้อมูลต้นแบบ ตามความเป็นจริง ผสานกับความรู้สึส่วนตัว ปรากฏออกมาเป็น โครงสีที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

4.2.4 พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวในผลงาน ใช้การระบายสีแสงเงาแบบไทยมาผสมกันเพื่อ สร้างความแตกต่างของพื้นผิว แต่เน้นน้ำหนักที่ใช้การตัดเส้นเป็นหลักในส่วนใหญ่ของภาพ มีการใส่รายละเอียดของพื้นผิวภายในพื้นที่ที่แตกต่างกัน โดยลักษณะของพื้นผิวนั้นจะถูกค้นกลางระหว่างกลุ่มคนและสถาปัตยกรรม

4.3 การวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

ข้าพเจ้านำผลงานศิลปนิพนธ์ ชิ้นที่ 2 มาวิเคราะห์ตามหลัก 7 ประการของการวางองค์ประกอบของภาพ (The Seven Principles of Organization) ซึ่งประกอบด้วย ความกลมกลืน (Harmony) ขัดแย้ง (Contrast) ความสมดุล (Balance) สัดส่วน (Proportion) ความหลากหลาย (Variety) ความเด่น (Dominance) ความเคลื่อนไหว (Movement) ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1 วิเคราะห์ความกลมกลืน (Harmony) ผลงานศิลปะป๊อป อาร์ต จีนีที่ 2

ภาพประกอบที่ 30 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืน

ความกลมกลืนในผลงานชิ้นนี้เกิดจากลักษณะของโทนสีและการกระจายตัวของกลุ่มคนภายในพื้นที่เพื่อให้เกิดความกลมกลืนกันกำหนดให้รูปแบบ ท่าทาง บุคลิก โดดเด่นของผู้คน มีรูปทรงที่ประยุกต์ขึ้นมาจากตัวละครหนังตะลุง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 วิเคราะห์การขัดแย้ง(Contrast)ผลงานศิลปะชั้นที่ 2

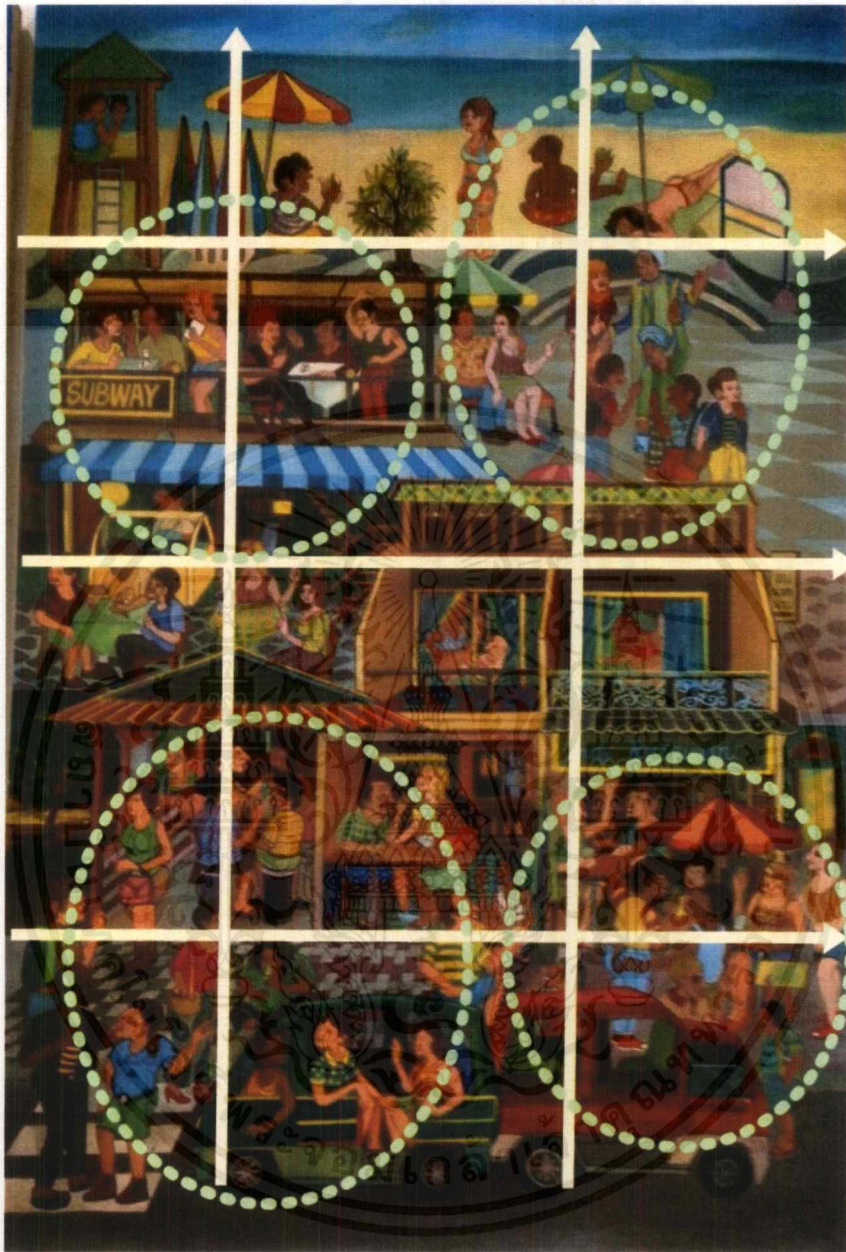

ภาพประกอบที่ 31 ภาพแสดงการวิเคราะห์การขัดแย้ง

ผลงานในชิ้นนี้มีความขัดแย้งตรงที่เส้นระนาบแนวนอนของภาพกับเส้นแนวตั้งของสถาปัตยกรรม โดยมีการคั่นกลางระหว่างรูปทรงของสถาปัตยกรรมที่เข้ามาชั้นกลางของภาพทำให้เกิดจังหวะที่ลงตัวกันในงานมีการผลัดกระยะในเส้นแนวนอนที่แบ่งออกเป็นส่วนๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 วิเคราะห์ความสมดุล(Balance)ผลงานศิลปะจีนที่ 2

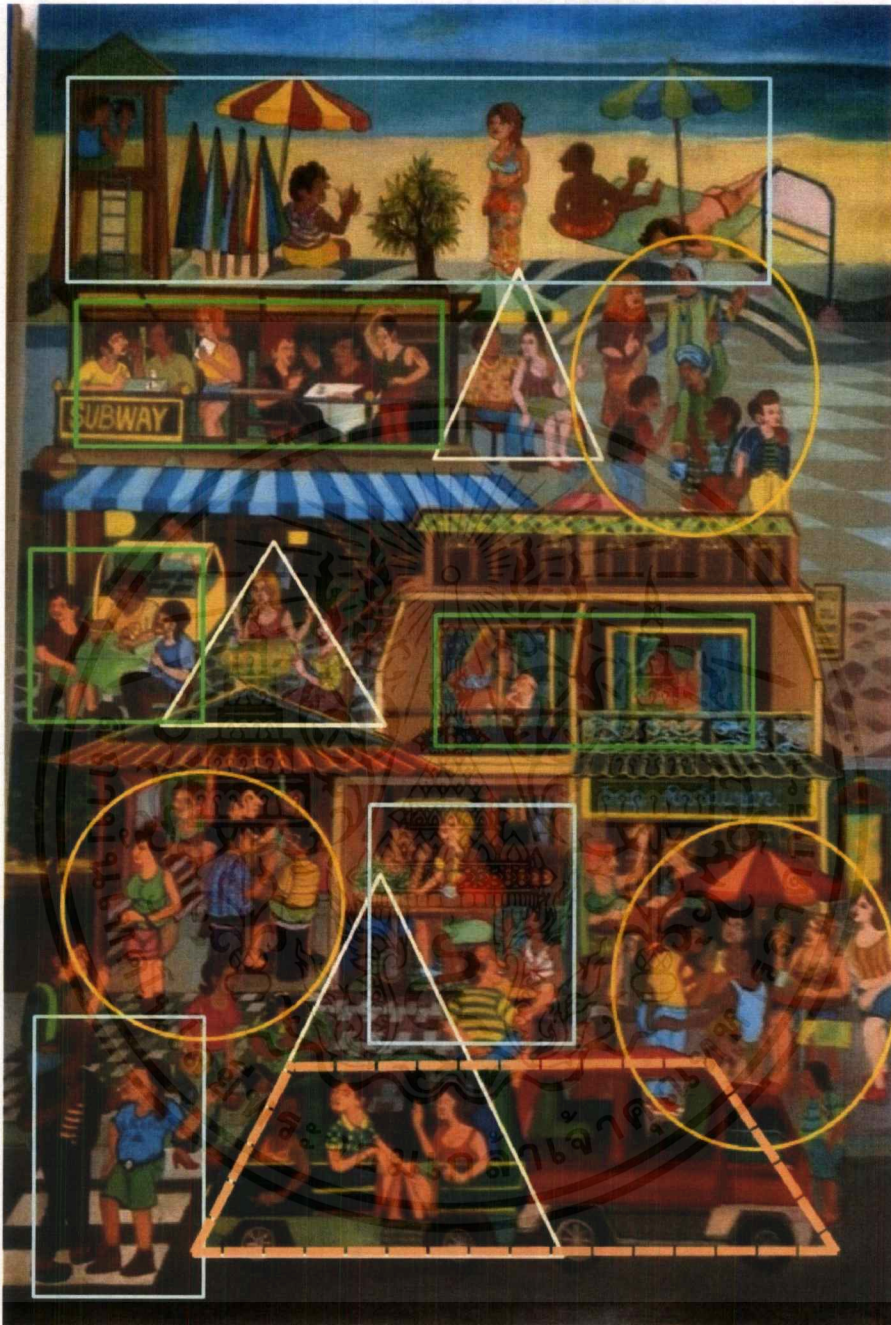
ภาพประกอบที่ 32 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความสมดุล

ความสมดุลของภาพที่เกิดจากการจัดวางองค์ประกอบของผลงานจีนนี้มีลักษณะของ การวางรูปทรงแบบกระจายทั่วผลงาน จัดวางรูปทรงให้รู้สึกพอดี เพื่อให้ภาพเกิดความสมดุลในผลงาน ทำให้ไม่รู้สึกไม่หนักไปข้างใดข้างหนึ่งมีพื้นที่ว่างของผลงานเพื่อให้เกิดการผลัดกระเษการ ใช้โทนสี แบ่งเป็นชั้นเพื่อก่อให้เกิดความสมดุลในผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 วิเคราะห์ความหลากหลาย (Variety) ผลงานศิลปะป๊อป อาร์ต จีนี่ 2

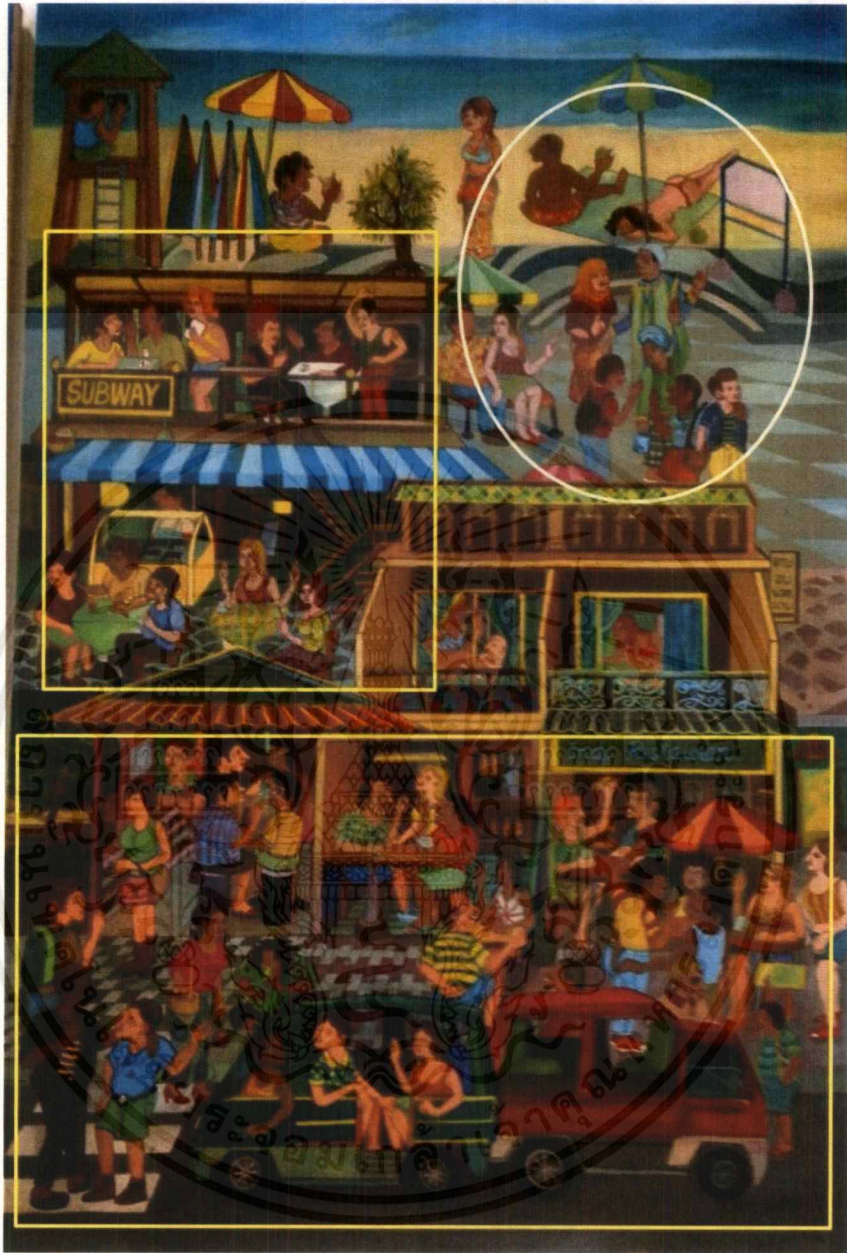

ภาพประกอบที่ 34 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความหลากหลาย

ผลงานในจีนี่ยังคงมีความหลากหลายของภาพกลุ่มคนที่สะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินวิถีชีวิตการหลอมรวมของวัฒนธรรมต่างๆ ที่ดำเนินอยู่ภายใต้สภาวะแวดล้อมไม่ว่าจะเป็น รูปทรงตัวอาคาร รถ พื้นที่ ห้างร้านต่างๆ ที่เป็นสมัยใหม่ก่อให้เกิดความสนุกสนานในงานจีนี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.6 วิเคราะห์ความเด่น (Dominance) ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 2

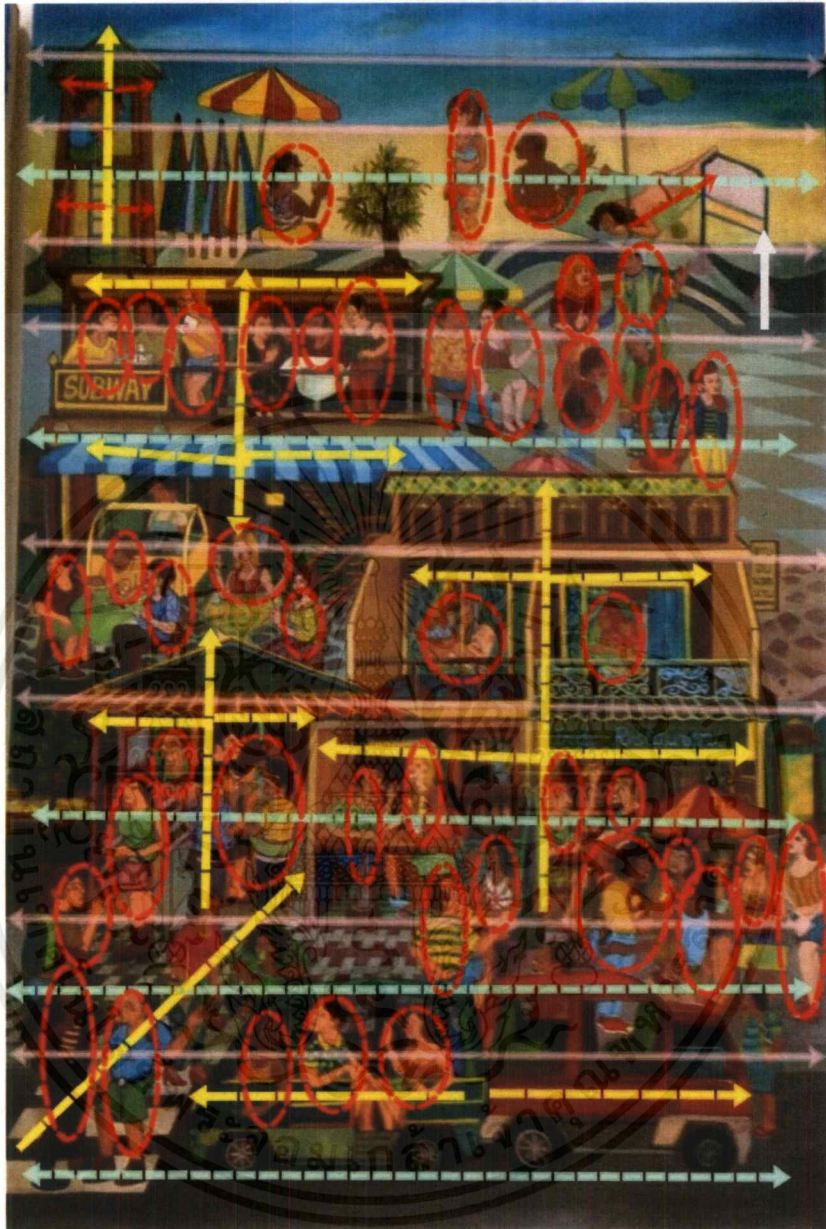

ภาพประกอบที่ 35 ภาพแสดงการวิเคราะห์ความเด่น

ความเป็นเด่นของผลงานในชิ้นนี้อยู่ที่องค์ประกอบที่ถูกผลักระยะแบบศิลปะไทยมีการจัดวางกลุ่มคน ตัวอาคาร ให้ไล่ระดับลดหลั่นกันไปจากระยะหน้าที่เต็มไปด้วยผู้คน ระยะกลางที่กลุ่มคนในตัวอาคารและระยะหลังที่กระจายกลุ่มคนออกไป เพื่อให้กลุ่มคนที่ดูแล้วเกิดความกระจายและหลากหลายไม่ติดขัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.7 วิเคราะห์ความเคลื่อนไหว (Movement) ผลงานศิลปะปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 36 การแสดงการวิเคราะห์ความเคลื่อนไหว

ผลงานในชิ้นนี้ของข้าพเจ้ามีการเคลื่อนไหวของผู้คนมากมายซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นอยู่ในสถานที่นั้น บุคลิกภาพ ท่าทางของผู้คนจะมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปมีการเน้นน้ำหนักแสงเงาเหมือนบุคคลทั่วไปแต่ยังมีการบังคับตัด"เส้น"เป็นตัวเน้นความสำคัญเพื่อให้ภาพรับกับโครงสร้างตัวอาคารต่างๆจนเกิดการเคลื่อนไหวของภาพอยู่ตลอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ในยุคสมัยนี้ เป็นที่เรียกได้ว่ายุคแห่งการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรม ที่ผสมกลมกลืนกันของทั้ง วัฒนธรรมที่มีอยู่ดั้งเดิมกับวัฒนธรรมสมัยใหม่ จึงทำให้เกิดการผสมผสานกันอย่างลงตัว ของสิ่งต่างๆ ในวิถีชีวิตสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าเติบโตและใช้ชีวิตความประทับใจในความเก่าแก่ของเมืองภูเก็ตที่เคยอาศัยซึ่งเป็นศูนย์กลางการค้าของเมือง มีอาคารแบบชิโน-โปรตุกีสอันวิจิตรเรียงรายอยู่มากที่สุดประการหนึ่งและสำนึกตระหนักถึงคุณค่าแห่งอดีตของกลุ่มผู้สนใจประวัติศาสตร์เมืองภูเก็ตที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมสังคมและวัฒนธรรมที่มีอยู่จึงมองเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่เกิดขึ้นภายในของสังคม วิถี ชีวิต ความเชื่อ ความเป็นอยู่ของมนุษย์ ที่มาควบคู่กับการแปรเปลี่ยนของสภาพแวดล้อมในสังคมที่เคยอาศัย ข้าพเจ้าจึงอยากสะท้อน ออกมาเป็นอารมณ์ขันปนเสียดสี ต่อความเปลี่ยนแปลงในสิ่งเหล่านั้นเพื่อให้เกิดถึงการตระหนัก ถึง สิ่งต่างๆ ความเป็นดั้งเดิมที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ข้าพเจ้าได้เกิดความสนใจและแรงบันดาลใจต่อสิ่งเหล่านี้ จึงทำให้ข้าพเจ้านำเอาความเปลี่ยนแปลง ความร่วมสมัย และความเป็นศิลปะ ไทยที่กำลังเลือนหาย ได้นำมาพัฒนาเป็นงานจิตรกรรมไทยที่มีความร่วมสมัยและมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบของข้าพเจ้าที่ชื่อว่า “วิถีไทยในภูเก็ต”

5.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ “วิถีไทยในภูเก็ต” ข้าพเจ้ามีปัญหาหลายอย่าง ปัญหาหลักของที่มีอยู่ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าก็คือต้องลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลต้นแบบที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในการทำงานจนบ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าต้องนำภาพต้นแบบอันเก่ามาปรับแก้ใหม่ ในเรื่องการจัดองค์ประกอบข้าพเจ้ามักติดในเรื่องการจัดองค์ประกอบแบบเดิมๆ จนทำให้ผลงานไม่คืบหน้าเท่าที่ควรและออกมาในรูปแบบที่คล้ายกันพื้นผิวที่มีอยู่น้อย และวิธีการทางจิตรกรรมยังไม่หลากหลายเท่าที่ควรทำให้ผลงานออกมาไม่ลงตัวบ้าง การที่ต้องหาทุนทรัพย์เองก็ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาทำงานได้เท่าที่ควรผลงานจึงออกมาแบบไม่ค่อยสมบูรณ์เท่าที่ควร

เอกสารอ้างอิง

กรมศิลปากร. จิตรกรรมฝาผนังพระพุทธรัดนสถานตามแนวพระราชดำริ เล่ม ๒. กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด(มหาชน), 2548

กรมศิลปากร. จิตรกรรมฝาผนังพระพุทธรัดนสถานตามแนวพระราชดำริ เล่ม ๓. กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด(มหาชน), 2548

ปรีชา นุ่นสุข. หนังสือสูง. กรุงเทพฯ : องค์การค้ำของคุรุสภา, 2534

<http://www.phuketcity.go.th>

<http://www.konphuket.multiply.com>

http://www.travel.sanook.com/trip/trip_๐๑๑๔๖.php

<http://www.fujifilm.co.th/forum>

<http://www.oknation.net>

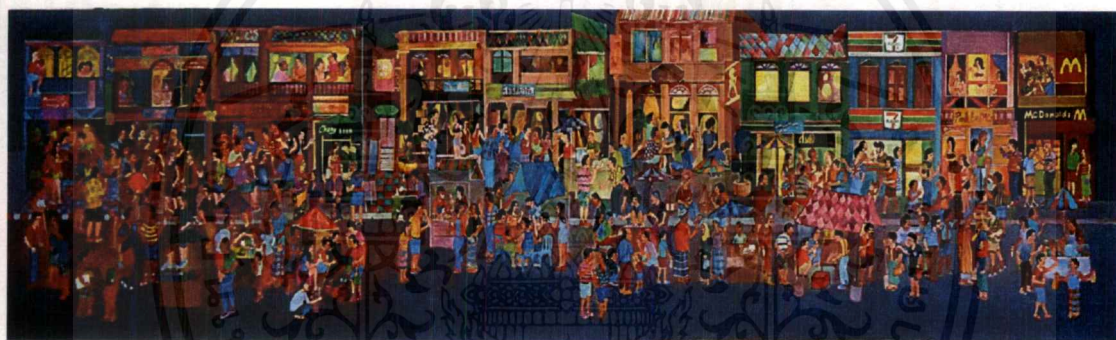
<http://www.phuketvegetarian.com/borad/data/9/0047-1.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

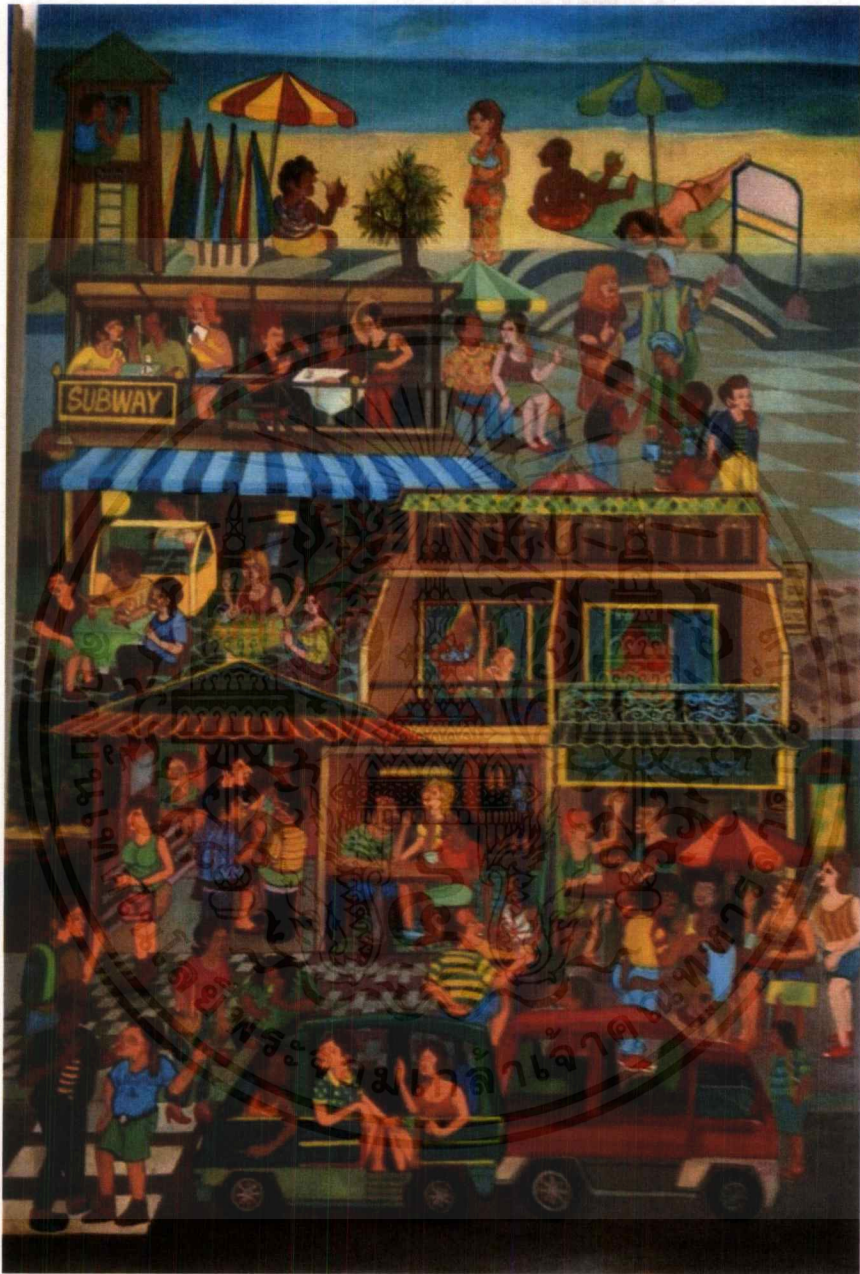

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 37 ชื่อผลงาน วิถีไทยในภูเก็ต 1
เทคนิค สีอะคริลิคบนผ้าใบ
ขนาด 80x360cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 38 ชื่อผลงาน วิถีไทยในภูเก็ต 2

เทคนิค สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ขนาด 160x125 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 39 ชื่อผลงาน วิถีไทยในภูเก็ต 3
 เทคนิค สีอะคริลิคบนผ้าใบ
 ขนาด 175x130 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 40 ชื่อผลงาน วิถีไทยในภูเก็ต 4
 เทคนิค สีอะคริลิคบนผ้าใบ
 ขนาด 175x160 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นาย กันต์ศักดิ์ สุระกุล
วัน เดือน เกิด	18 มกราคม 2534
ที่อยู่	67/1 หมู่ที่ 3 ตำบล เกาะยางน้อย อำเภอ เกาะยาว จังหวัด พังงา 82160
ประวัติการศึกษา	-โรงเรียนคารุรงวิทยา -โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย -สาขาวิชาจิตรกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เกียรติประวัติ	-ร่วมแสดงงานศิลปะเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 6 -ร่วมแสดงนิทรรศการ Super market ที่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา -ร่วมแสดงงานสโมสร Lion จังหวัดภูเก็ต -ชนะเลิศในการออกแบบงานพาหเรศกีฬา จ.ภูเก็ต -รองชนะเลิศการแข่งขันวาดภาพวันวิทยาศาสตร์ประจำภาคใต้